

P. in Verz. d. Oxf. H. 67, b, 16. — Vgl. तिलकेश्वरतीर्थ.

तिलद्वादशी (तिल + द्वा०) f. ein best. Festtag (der 12te Tag im Monat — ?) Verz. d. B. H. 133, b, (78). RĀGA-TAR. 5, 394.

तिलंतुद (तिलम्, acc. von तिल, + तुद) adj. subst. Sesamkörner stampfend, Oelmüller P. 3, 2, 28, Vārtt. Vop. 26, 55. H. 917, Sch. — Vgl. तिलपीड.

तिलपर्णा (तिल + पर्णा) 1) m. Terpentin (श्रीविष्ट) RĀGAN. im ÇKDR. — 2) f. ई a) Sandelbaum, Pterocarpus santalinus Lin. AK. 2, 6, 3, 33. H. an. 4, 77. fg. Suçr. 1, 146, 3. 218, 20. — b) Weihrauch H. an. — c) Terpentin H. an. — 3) n. a) das Blatt der Sesampflanze ÇKDR. WILS. — b) Sandelholz RĀGAN. im ÇKDR. — Vgl. तैलपर्णी, तैलपर्णक.

तिलपर्णिका (von तिलपर्णी) f. Sandelbaum H. 642. Suçr. 1, 217, 5. ०पर्णिक n. Sandelholz 2, 285, 10. ०पर्णिक n. GAUḌA beim Schol. zu H. 642. — Vgl. तैलपर्णिक.

तिलपिञ्चट (तिल + पि० = पिष्टक) n. ein aus Sesamkörnern bereiteter Kuchen ÇKDR. (इति केचित्).

तिलपिञ्ज (तिल + पि०) m. unfruchtbarer Sesam P. 4, 2, 36, Vārtt. 6. AK. 2, 9, 19. H. 1180. weisser Sesam NIGH. PR. तिलपिञ्जी AV. 2, 8, 3 — Vgl. तिलपेज, तिलपिञ्ज, तैलपिञ्ज.

तिलपीड (तिल + पीड) m. Oelstampfer, Oelmüller MBH. 12, 6481. 7698. — Vgl. तैलपीड, तिलंतुद.

तिलपुष्पक (तिल + पुष्प) Terminalia Bellerica (विभीतक) NIGH. PR. तिलपेज (तिल + पेज) m. = तिलपिञ्ज P. 4, 2, 36, Vārtt. 6. AK. 2, 9, 19. H. 1180.

तिलभार (तिल + भार, m. pl. N. pr. eines Volkes MBH. 6, 360. VP. 191. तिलभाविनी (तिल + भा०) f. Jasmin NIGH. PR. — Vgl. तैलभाविनी. तिलभृष्ट (तिल + भृष्ट) n. geröstete Sesamkörner: तिलभृष्टं न चाग्नीयात् MBH. 13, 5025.

तिलमय (von तिल) adj. aus Sesamkörnern gemacht, — zubereitet P. 4, 3, 149.

तिलमयूर (तिल + म०) m. eine Art Pfau FRIK. 2, 3, 27.

तिलमिश्र (तिल + मिश्र) adj. mit Sesam vermischt: धानाः AV. 18, 3, 69. KAUC. 10, 11.

तिलरस (तिल + रस) m. Sesamöl ÇABDĀRTHAKALPATARU im ÇKDR.

तिलवतस (तिल + वतस) adj. Sesamkörner zu Jungen habend (bezieht sich auf eine Mischung von धानाः und तिलाः): धेनुर्वः AV. 18, 4, 33, 34.

तिलव्रतित्नु (तिल + व्रत) adj. der einem Gelübde zufolge nur Sesamkörner zu sich nimmt P. 5, 1, 94, Vārtt. 3, Sch.

तिलशम् (von तिल) adv. in Stücke so klein wie Sesamkörner: तिलशो व्यधमव्रयम् MBH. 3, 14911. 14917. 16440. 6, 2469. HARIV. 10766. R. 3, 35, 81. PĀNKĀT. 47, 5. BHĀG. P. 4, 17, 27. 5, 26, 28.

तिलस्रेह (तिल + स्रेह) m. Sesamöl ÇABDĀRTHAKALPATARU im ÇKDR.

तिलाङ्कतदल (तिल - द्वाङ्कत + दल) m. ein best. Knollengewächs (तिलकन्द) RĀGAN. im ÇKDR.

तिलाडक (तिल + आडक) N. pr. eines Klosters; so ist viell. zu lesen st. तिलडक, तिलडाक, तिलशाक्य Hist. de la vie de HIUEN-TSANG 139. 211. HIUEN-TSANG I, 439. II, 373.

तिलान्न (तिल + अन्न) n. Reis mit Sesamkörnern H. 398.

तिलापत्या (तिल + अपत्या) f. schwarzer Kümmel, Nigella indica Roxb. ÇABDĀK. im ÇKDR.

तिलाम्बु (तिल + अम्बु) n. Wasser mit Sesam BHĀG. P. 7, 8, 44.

तिलिङ्गल m. pl. N. pr. eines Volkes (v. l. तिमिगिल, तिलेङ्गल) VA-BĀH. BRH. S. 14, 16.

तिलिच्छ m. = तिलित्स NIGH. PR.

तिलित्स m. eine Art Schlange H. 1306.

तिलेङ्गल s. तिलिङ्गल.

तिलोत्तमा f. 1) N. pr. einer Apsaras VĀJPI zu H. 183. ÇABDĀK. im ÇKDR. तिलोत्तमा नाम पुरा ब्रह्मणो योषिडुत्तमा । तिलं तिलं समुद्धृत्य रत्नानां निर्मिता शुभा ॥ MBH. 13, 6390. 1, 7996. 2557. 4818. HARIV. 4601. 8433. 9446. 12471. 14162. R. 6, 92, 71. KĀTHĀS. 9, 32. 17, 144. DAÇAK. in BENF. Chr. 182, 8. — 2) eine Form der Dākshajāñi MATSJA-P. in Verz. d. Oxf. H. 39, b, 36. — 3) N. pr. eines Frauenzimmers RĀGA-TAR. 7, 120.

तिलोदक und तिलोदक (तिल + उदक) n. Wasser mit Sesam P. 6, 2, 96, Sch. GOBH. 4, 2, 24. M. 3, 223. पितृणां च तिलोदकम् MBH. 13, 6026. MĀRK. P. 30, 10.

तिलोदन (तिल + ओदन) n. Brei aus Sesamkörnern HĀR. 169. ÇAT. BR. 14, 9, 4, 16. KAUC. 138. तिलोदन R. 2, 69, 10.

तिलपिञ्ज m. ved. = तिलपिञ्ज P. 4, 2, 36, Vārtt. 7. AV. 12, 2, 54; vgl. KAUC. 80.

तिलपिलिक n. = तिलपिलिक KĀC. zu P. 8, 2, 18.

तिल्यं (von तिल) ÇĀNT. 4, 8. adj. zum Anbau von Sesam geeignet, mit Sesam bestanden (Feld), n. ein Sesamfeld P. 5, 1, 7, 2, 4. AK. 2, 9, 7. H. 967. — Vgl. तिर्य.

तिल्, तिल्लति gehen, sich bewegen DUĪTUP. 15, 27, v. l. für तिल्.

तिल्व m. = तिल्वक 1. AK. 2, 4, 2, 13. H. 1159.

तिल्वक m. 1) N. eines Baumes, Symplocos racemosa Roxb. Er gilt im Ritual für unheilig. RĀGAN. im ÇKDR. ÇAT. BR. 13, 8, 4, 16. KĀTJ. ÇR. 21, 3, 20 (= तिल्लित्स nach dem Schol.). ĀÇV. GRHJ. 2, 7. GOBH. 4, 5, 17. SUÇR. 1, 32, 15. 139, 18. 144, 17. 20. 160, 16. 166, 5. 2, 33, 10. Vgl. तैल्वक. — 2) = इडुदी Terminalia Catappa NIGH. PR.

तिल्वल्ल adj. fruchtbar, reich: किरण्यनिर्णयिषो अस्य स्थूणा वि ध्राजते दिव्यश्चात्रनीव । भद्रे क्षेत्रे निर्मिता तिल्वल्ले वा सुनेम मध्या अर्धगर्तस्य RV. 5, 62, 7. Aus dieser Stelle ist ein Theil des Spruches genommen, mit welchem man beim Hausbau die Pfosten (स्थूणा) einsegnet, wenn sie in ihre Löcher (गर्त) gestellt werden: इद्वैव तिष्ठ निर्मिता तिल्वल्ला स्तामिरावती ĀÇV. GRHJ. 2, 8. ÇĀNKU. GRHJ. 3, 3. Vgl. इ-य०, धान्य०.

तिल्वल्लाव (von तिल्वल्ल), ०लायते sich reich erweisen: तिल्वल्लावधमृषमो विभातोः RV. 7, 78, 5.

तिल्व्य m. N. pr. eines Brahmanen RĀGA-TAR. 7, 676.

तिष्ठद् (तिष्ठत्, partic. praes. von स्थ्, + गु = गो) adv. zur Zeit wann die Kühe stehen um gemolken zu werden, nach Sonnenuntergang P. 2, 1, 17. अतिष्ठद् जपन्संन्यां प्रक्रातामायतीगवम् BHĀṬṬ. 4, 14. Schol.: गावो हि रात्रिप्रथमयामस्य नाडीकायामतीतयां विश्रान्ताः सत्य उत्थाप्य डुह्यन्ते.

तिष्ठहोम (तिष्ठत् + होम) adj. (ein Opfer) wobei die Opferung stehend verrichtet wird (Gegens. उपविष्टहोम): यज्ञतयः KĀTJ. ÇR. 4, 2, 6.